

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 36

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

88

Karlavägen 99 den 29 Jan. 1835.

Min älskade!

Tack allra hjärtligast för Dagens
brev! Du vet vad som är den
bästa medicin för mig.

Jag kan ju förstå, att du inte
vill vara här, med den alla resande
bröllopsgäster äro kvar. Men är
du säker på att inte din dröjan
länge hos den gästfria brodern?

Jag vill innerligen hoppas,
att fet. Lundgren inte fick något
allvarigt ont, utan att det var
hemmes nervositet, då det gäller

njurasna och dithörande partier,
som bragte henne på sådana
tankar.

Vil du vara så snäll och
hålla henne, att jag med ångäran
skall deklarerat för henne också
som vanligt!

Jag är så glad, så länge jag
vet, att du är kry.

Var inte orolig för mig!
Feber har jag inte haft på länge.
Om jag hade Ida Backmanns
talang, skulle du få en intressant
skildring av alla symptom, men
får det dagen jag inte.

Orstelet Olga Starbäck säger,
att man brukar beräkna 6 veckor

för en lungkatarr. Men är det på dagen
6 veckor, sedan hostan började, men
från vilket tidpunket man skall
räkna, att min bronchitis övergick
till lungkatarr, förstår jag inte. Kny
har jag nu haft den i 4 veckor.

Jag behövde så väl komma ut
och gå på banken efter mina aktier
i Göteborgs bank. Men ha de inte gått
ner, men vem vet hur det ut-
vecklar sig, oh i alla fall måste
de avstämpas, antingen man
säger eller nytecknar. Det är så
sträckt att ha någon gå och forska
i kassafacket. Om Mahin Olsson hade
levat!

Det skrivs inte så vackert om

in
din kusin Ekman, liksom om Gotha E.

Jag peiskar Lindorm upp honom i
Veckojournalen under rubriken
"Sällskapspektakel på Vasan".

Har du sett, att Ellen P* och
Mia Leche verkligen ha fått tre stund
om där soarén i Eglne salen, som
de liggde där om i julis? Jag
har bara träffat sådana öhörne,
som varken föresta litteratur eller
musik, och de vore yttrent besvikna.
Ingenting hade de hört, Marika fann
de utsökt väl malad, Österling mätte
hört bättre, man ansåg uträkij, från
Rungströms musik måste de gå sin
väg, emedan det blåste och drog
otkärdeigt. Karin Boye hade hört

något litet och var bra klädd,
 men Berit Spony, som fick upp-
 träda först, i det så att hon stigit
 upp ur sjukbädden och rest direkt
 från Örebro till Storkölen, hade
 varit vemsinnigt naken.

Svenska Dagbladet hade ju en
 ytterst värtig redogörelse, men den
 trodde mina talesmän hade varit
 skrivna av utvecklingsna sjuka och
 kunde möjligen vara samningsenlig
 för dem, som satta på första
 bänkraden, sade det.

Jag hade lovat Elm P* att
 skicka "Någon i mitt ställe", men
 denna "Någon" tyckte det var roligare
 bjuda sällskap på billigare plats
 än sitta ensam ^{på} den bästa.

Jag får lov att berättas, att
jag har tagit mig före en
repetitionskurs i Tegnér, D.
v. S. jag sitter med docenten
Wesius tunga volym på
bordet framför mig - något
annat är omöjligt - och
skaffa mig ett slags
sammenhang i det delvis
glömda. Du vet, boken handlar
om perioden 1806-1825, från
det Ewiga Utsjältsjuket.

Och allt smällt ut måste
jag hämta från originalen
och kontrollera. Allt det där kan
du utantill förstås.

91
Jag skall förstås telegraferas
till brudparet om måndag. Jag
vet inte om jag skall ge någon
liten present, då jag inte
gav systersna något. Kanke
någon liten sked?

Har du orkat läsa
den långa episteln?

Hur går det med nyuen?

Jag har uten svårighet
fitt både stora och små käl-
burkar från A. K.

Jag kysser din kära lilla
skrivarehand. Skriver du något
annat än brev om oss?
Din

Åberg.

Hälsn. L. u!

